EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 19. 2. 2014
COM(2014) 98 final

2005/0214 (COD)

OZNÁMENIE KOMISIE EURÓPSKEMU PARLAMENTU

podľa článku 294 ods. 6 Zmluvy o fungovaní Európskej únie

o

pozícii Rady v prvom čítaní
na účely prijatia smernice Európskeho parlamentu a Rady o minimálnych požiadavkách na posilnenie mobility pracovníkov zlepšením nadobúdania a zachovávania doplnkových dôchodkových práv
2005/0214 (COD)

2005/0214 (COD)

OZNÁMENIE KOMISIE EURÓPSKEMU PARLAMENTU

podľa článku 294 ods. 6 Zmluvy o fungovaní Európskej únie

o

pozícii Rady v prvom čítaní
na účely prijatia smernice Európskeho parlamentu a Rady o minimálnych požiadavkách na posilnenie mobility pracovníkov zlepšením nadobúdania a zachovávania doplnkových dôchodkových práv
2005/0214 (COD)

1. SÚVISLOSTI

Dátum predloženia návrhu Európskemu parlamentu a Rade (dokument KOM(2005) 507 v konečnom znení – 2005/0214 COD):	20. 10. 2005
Dátum stanoviska Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru (CESE 589/2006, konečné znenie):	20. 4. 2006
Dátum pozície Európskeho parlamentu v prvom čítaní (správa OOMEN-RUIJTEN – 52007AP0269):	20. 6. 2007
Dátum predloženia zmeneného návrhu (dokument KOM(2007) 603 v konečnom znení – COD nezmenený):	9. 10. 2007
Dátum prijatia pozície Rady:	17. 2. 2014

2. CIEĽ NÁVRHU KOMISIE

Vzhľadom na demografické starnutie a potrebu zachovať udržateľnosť verejných financií sa očakáva, že zamestnanecké dôchodkové systémy budú musieť zohrávať významnejšiu úlohu pri zabezpečovaní primeraných príjmov počas dôchodku.

Preto je dôležité zaručiť, aby pravidlá upravujúce správu týchto systémov nebránili slobodnému pohybu pracovníkov medzi členskými štátmi, prípadne na území jednotlivých členských štátov, a neobmedzovali možnosti mobilných pracovníkov nadobudnúť do konca ich kariéry dostatočné dôchodkové práva a zachovať si ich. V opačnom prípade dôjde k zníženiu pružnosti a efektívnosti trhu práce. Hoci existuje množstvo faktorov, ktoré môžu ovplyvniť rozhodnutie každého jednotlivca týkajúce sa zmeny pracovného miesta, možnosť, že by prišli o práva na doplnkový dôchodok môže ich rozhodovanie vážne ovplyvniť.

3. PRIPOMIENKY K POZÍCII RADY

Pozícia Rady sa odlišuje od návrhu Komisie v dvoch hlavných aspektoch. Prvý sa týka rozsahu pôsobnosti smernice, ktorý chce Rada obmedziť na cezhraničnú mobilitu. Komisia navrhla, aby sa ustanovenia tejto smernice uplatňovali na všetkých pracovníkov, ktorí zmenia pracovné miesto, či už zmenili pracovné miesto v rámci krajiny alebo za jej hranicami. Bolo to hlavne z praktických dôvodov, keďže nebolo jasné, akým spôsobom by sa v praxi v rámci

systémov mohli uplatňovať rôzne pravidlá na osoby, ktoré zmenili pracovné miesto za hranicami krajiny a na tie, ktoré zostávajú v tej istej krajine. Rada tvrdila, že článok 46 ZFEÚ sa nemôže použiť ako právny základ na ochranu ľudí, ktorí menia pracovné miesto v tej istej krajine, a vypracovala spôsob, na základe ktorého možno odlišovať cezhraničnú mobilitu od vnútornej mobility, pričom za vnútornú mobilitu sú naďalej zodpovedné členské štáty. Komisia môže túto pozíciu akceptovať, ale vyzýva členské štáty, aby uplatňovali ustanovenia smernice aj na pracovníkov, ktorí menia pracovné miesto v rámci krajiny. Väčšina členských štátov už oznámila svoj zámer uplatňovať smernicu jednotne na všetky osoby, ktoré zmenia pracovné miesto.

Druhý hlavný rozdiel v porovnaní s návrhom Komisie sa týka podmienok nadobudnutia zamestnaneckých dôchodkových práv. Komisia navrhla, že nadobudnutie zamestnaneckých dôchodkových práv nemôže podliehať čakaciemu obdobiu (predtým, než je pracovník prijatý do systému dôchodkového zabezpečenia) dlhšiemu ako jeden rok, a obdobia na získanie nadobudnutých práv (trvanie členstva v systéme, po ktorom práva nemôžu prepadnúť v dôsledku predčasného ukončenia pracovnoprávneho vzťahu) tiež nesmú byť dlhšie ako jeden rok. Rada prijala pozíciu, že čakacie obdobie a obdobie na získanie nadobudnutých práv nesmú byť spolu dlhšie ako tri roky. Zároveň sa Rada rozhodla pre priaznivejšie pravidlo, pokiaľ ide o najvyšší možný minimálny vek na získanie nadobudnutého dôchodkového práva. Namiesto 25 rokov by minimálny vek nemal prekročiť 21 rokov. Zatiaľ čo pozícia Rady celkom nezodpovedá návrhu Komisie týkajúcemu sa celkového trvania čakacieho obdobia a obdobia na získanie nadobudnutých práv, predstavuje zlepšenie, pokiaľ ide o minimálny vek. Komisia preto môže pozíciu Rady akceptovať.

4. ZÁVER

Komisia preto zastáva názor, že pozíciu Rady môže schváliť, aby Európsky parlament mohol prijať konečný text v druhom čítaní do konca súčasného legislatívneho obdobia.